

Danmarks Statistik er, eller måske skulle vi sige burde være den centrale statistikmyndighed i Danmark, men det er ved at glide Danmarks Statistik af hænde. Det er da klart, at ethvert ministerium gerne vil sidde og styre sig selv på den måde og ikke have indblanding udefra, men det er vi nervøse for. Valgstatistik er nævnt, vi kan nævne udlændingestatistik, vi kan nævne så meget andet, og miljøstatistikken går med raket fart væk fra at have noget at skulle have sagt. Det er vi nervøse for.

Vi er midt i hele CO₂-debatten. Jeg kunne godt sige til hr. Hindrup Andersen, at det ikke er et nederlag om pesticidafgiften, der er optaget her. Det er fremtidens miljøpolitik. Når miljøgifter og alt muligt andet bliver en stadig vigtigere del i fremtidens samfund, gælder det om, at vi ikke indbygger nogle strukturproblemer. Vi skal have fat i at lave den helt rigtige struktur fra dag 1, og nu er vi altså et par dage inde i den tid, hvor vi er optaget af miljøpolitik.

Lad os tage sådan noget som hele CO₂-problematikken. Miljø- og Energiministeriet arbejder med det. Det er institutioner i Miljø- og Energiministeriet, der beregner de CO₂-udslip, vi har. Det må da være let nok bare at sætte et målebånd, et termometer eller et eller andet på og aflæse det og skrive op, men så let er det ikke. Det er et dybt kompliceret arbejde at udarbejde disse miljøstatistikker. Der er masser af steder, hvor uafhængige folk må vurdere, om det skal være lidt til højre, lidt til venstre, lidt op eller lidt ned.

Det er derfor, at den politiske pressionsmulighed er så stor. Vi er nervøse for, at man går ned og siger: Kan I ikke lige regulere den faktor lidt ned, så får vi et meget kønnere resultat, der viser, at den politik, vi har ført, er opfyldt. Jeg har arbejdet længe nok med statistik til at vide, at når man sidder i samme hus, er der nogle, der godt kan finde på at spadserer ned forbi statistikkernes kontor og sige: Kunne vi ikke få et regnestykke, der viser lidt andet?

Derfor skal det ligge i en uafhængig institution, hvor de pressionsmuligheder er minimeret, og i Danmarks Statistik, som den er opbygget, har vi en uafhængig institution. Den vil vi gerne værne om, og vi vil gerne gøre uafhængigheden større, så de skøn, der skal foretages, alene er baseret på den bedste videnskabelige hensigt og ikke på, om man skal please den ene eller den anden politik.

Vi har også problemet med, at kun dele af miljøstatistikken fremlægges. Det har vi haft en

række eksempler på, og det er jo den letteste måde at styre en statistik på; men lad det være glemt i forhold til det andet.

Vi har offentliggørelsestidspunkterne som en af de kritiske ting. Vi så det ved pesticiddebatten. Vi har lige netop fået et svar fra miljø- og energiministeren, der går på, at igen i år bliver bekæmpelsesmiddelstatistikken stærkt forsinket i Miljøstyrelsen, hvor Danmarks Statistik kunne have afleveret den for lang tid siden, når branchen har afleveret oplysninger.

Hvorfor dog parkere tingene, hvor de tager længere tid og bliver lavet ringere? Det virker molboagtigt. Lad os få Danmarks Statistik på banen i dette spørgsmål, så får vi det også hurtigt.

Økonomiministeren gjorde en række bemærkninger om troværdighed og hurtighed i statistik. Jeg er fuldstændig enig, og jeg kvitterer da også, for jeg syntes, det var en god idé, at man nedsatte det udvalg. Det er så ikke det udvalg, vi har ønsket, og det er ministeren også opmærksom på.

Men jeg synes, at ministeren skulle overveje det endnu en gang og se, om det ikke var en idé at koordinere disse ting, for ellers må vi jo spørge os selv, hvad vi skal med Danmarks Statistik, hvis alle statistikkerne løber fra institutionen. Så kan vi da lige så godt overlade det til et markedsføringsbureau at indsamle statistik. Det kan de lave for penge.

Hvis vi skal have en central statistikmyndighed, der kan arbejde ligeværdigt sammen med de andre i EU og i øvrigt med de samlede FN-lande, må vi også give dem de helt afgørende samfundsmæssige statistikker, som er her.

Jeg vil derfor godt spørge økonomiministeren: Hvad siger styrelsen for Danmarks Statistik egentlig til dette forslag? Syntes de, det var godt, eller syntes de, det var skidt? Har de nogen kommentarer til det? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Fru Lotte Henriksen fra Socialdemokratiet læner sit hoved til det netop nedsatte udvalg og siger, at det her oser af mistillid. Det gør det. Jeg har altså altid mistillid til folk, der siger, at de er bedst til at kontrollere sig selv.

Det så vi da i Østeuropa, hvad angik miljøpolitikken. Det var helt de samme argumenter, vi blev mødt med, da vi sagde, at den stat, som kontrollerer sine egne statsvirksomheder, ser det ikke godt ud for. Den daværende venstrefløj spurgte: Hvilken interesse skulle staten have i at lave et dårligt miljø for borgerne?